

Radio Alku:

säättiedotus: 'Marraskuun toinen päivä...

Viiime viikolla alkaneet pakkaskelit jatkuvat. Lentoasemalla mitattu -8,3 astetta.

Ilman suhteellinen kosteus 80 prosenttia.

Kuopion Inkilänmäellä pakkasta mitattu aamulla kello kahdeksan -8,7 astetta.

Odotettavissa iltaan asti heikkoa lumisadetta... '

Sisällä on ihanan lämmintä. Kylpyhuoneen ovi on raollaan ja kuulen musiikin.

Vesi noruu hyväillen rinnoilleni ja ajattelen suloista rakkautentunnetta ja epäonnistumista.

Vähän epätoivoa. Johtuu varmaan tästä kappaleesta. Karen Carpenter ja minä laulamme haikeana.

Desperado, why don't you come to your senses?

You been out riding fences for so long now.

Hyräilen kuumassa suihkussa. Tämä kappale on uusimmalta viime vuonna ilmestyneeltä Horizon-levyltä. Laulajan ääni on samanlainen kuin omani, lyyrinen, matala altto, helppo laulaa mukana. Olen hankkinut lähes kaikki Carpenterin sisarusten levyt. Minun on kätkevä intohimon pyöräyttävät ajatukset ja ryhdyttävä valmistautumaan. Muuten tulee kiire. Peili pitää pyyhkiä, ennen kuin siitä näkee mitään.

- I can dream, can't I...but it's merely an illusion.

Kauhea pyry tosiaan.

Osa uuteen työhön valmistautumista oli ajokortin hankkiminen ja siitä lähtien olen ajanut joka päivä. Upouusi Saab, topaasinkeltainen, leijonankeltaisella sisustuksella, 2 D Sedan 99 GL ja uudet talvirenkaat. Täytyy vaan lähteä ajoissa, että ehdin yhdeksäksi Varpaisjärvelle.

Onneksi Martti lähti jo töihin. Hajuton ja mauton, niin siisti ettei pahaa sanaa sanoa voi. No nyt saan juoda kahvini rauhassa ja polttaa tupakan. Martinkin tapasin Turussa, siellä mistä kaikki alkoi. Tämä tarinani.

En kait koskaan rakastanut sitä. Kostoksi sen nain. Oli pakko; vaikka mitähän sekin naapureille kuuluu. Toisaalta pääsin pakoon melko kunniallisesti Martin kanssa. Ekonomi sentään, yritystutkija. Kuulostaa ainakin hienolta. En menettänyt kasvojani, vaikka kyllä se riipaisi sinä hetkenä, kun Tommi sanoi minulle sinisessä pikkuminissä, että - Jos olisit ollut Minun tyttöystäväni, en olisi edes päästänyt sinua niihin kisoihin!

Siitä tuli pitkä haava. Katkera suola polttaa vieläkin kauneuskilpailujen katastrofin jäljiltä.

Tajusin silloin, etten milloinkaan pääsisi hänen lähelleen, vaimokseen.

Too good for me! Tommin kanssa tunsin tekeväni kaiken aina väärin. Esiinnyin jopa uimapuvussa televisiossa! Hänen rinnallaan olin epävarma ja kömpelö. Minun oli aina paha olla, kun en muka

osannut tehdä tai sanoa mitään oikein. Tommin piti aina nolata minut, näyttää olevansa parempi.

Mutta se vetovoima. ”Soitellaan, soitellaan...” kaikuu korvisani. Yksi soitto olisi riittänyt. Miten kaipaankaan häntä.

Äh, antaa olla. Minulla on uusi elämä. Olen juuri valittu puheenjohtaja. Uusi yhdistys, uusi haaste jälleen. Olen Suomen nuorin lääke-esittelijä, eikä siinä vielä kaikki, sillä tammikuun alusta aloitan tuotepäällikkönä samassa firmassa eli ICI-Pharmassa, Espoon Kilossa.

Muutan kai Helsinkiin. Tai siis, Espooseen. Martti varmaan jää tänne tutkimaan yrityksiään.

Ihan sama. Pääsen kivuttomasti eroon. Siististi, sitähan Martti haluaa ympärilleen, ettei mikään hyppää silmille.

Tulen todennäköisesti tekemään tutkimusraporttien referointeja, joitakin liikematkoja. Kokouksia tietenkin, mutta asiakaskäyntejä ei enää ole, sillä kuulun johtoportaaseen. Saan ison vastuualueen jo nyt. Haluan olla tänään erityisen kaunis ja huoliteltu. Asiakkaat tulevat muistamaan minut, Pirkko Hirvensalon, lääke-esittelijä RLE.

Havunvihreä jakkupuku. Hame tismalleen polven yläpuolelle. Lehmuksenvihreä poolo alle. Elämän väri, uuden elämäni, ja sopii silmiini. Eikä varmasti tule kylmä kun laitan pitkän nahkatakkiini, ihanan pehmeää nappaa. Huppua reunustaa muhkea supiturkis. Siis lääkepurkit mukaan, uudet kalvot ovat järjestyksessä – tietenkin, samoin uudet tutkimustulokset, lääkäreiden aikaa ei sovi haaskata. Ja sitten vielä lahjat. Annan joululahjaksi firmalta uusia LP-levyjä klassista musiikkia. Tietysti vain johtajalääkäreille. Saapikkaat jalkaan ja korkokengät vielä ruskeaan nahkasalkkuun, joka sopii sävyltään terrakottaan takkiini.

Kaikki on järjestyksessä. Autonavaimet valmiiksi käteen, ovi kiinni.

Rîve Gauche de Yves Saint Laurent’ n kevyt tuoksu jää muistoksi eteiseen. Pariisi ja Seinen vasen laita. Aikuisen naisen parfyymi.

Auto lähtee hyvin käyntiin. On helpompi keli kuin luulinkaan.

Lunta laskee hiljalleen ja minä hyräilen hyväntuulisena. Reittiön kylän raitti. Tien oikealla puolella kyltti: Kahvio ja nuoli. Käänän ratista varoen vasemmalle ja pysähdyn harmaan hirsisen pitkulaisen talon eteen. Kahvila Susitulli. Rakennus on rinteessä ja näen puuportaavat kokonaan lumen peitossa. Puhdas, kevyt lumituuli pyyhkäisee pihan yli. Jatkan matkaa. Kylmän valkoista ja autiota.

Poliisin raportti.

- h-auto KBN-428 ollut ajossa Varpaisjärveltä Nilsiä suuntaan, kun jäisellä maantiellä alkanut luisua sivuttain ja suistunut ajosuunnassa tien oikealle puolelle ja iskeytynyt noin 1 metrin etäisyydellä ajoradan reunasta olleeseen mäntyyyn sivuttain.

Auto osunut mäntyyyn sivuttain kuljettajan kohdalta ja mänty painunut auton sisään noin 40-50 sm.

Auto vaurioitunut korjauskelvottomaksi.

Varomattomuus liikenteessä jätetty vähäisenä syyttämättä.

Tapahtuma-aika 02.11.1976 klo 10.20.

Tapahtumapaikka: Nilsiä kunnan Reittiön kylä
Lainkohta, jossa rangaistus säädetty: TLL 6

Perusteet ja lainkohta, jonka mukaan jätetty syyttämättä: Kyseisellä tieosuudella tien pinta paikoin liukkaana jääkerroksen peitossa ja liukkauden torjumiseksi ei oltu tehty mitään. Tapahtumapaikalla ennalta arvaamattomassa paikassa kaarteen jälkeen liukas tien kohta ja varomattomuutta näin pidettävä vähäisenä. TLL 9 a 1.

Tämä päätös ei estä asianosaisia itsenäisesti ryhtymästä esittämään asiassa syyte taikka korvausvaatimuksia.



Kopio epikriisistä:

Terveyskeskukseen oli tuotu nuori naishenkilö. Potilas ei liikuta oikean puolen raajoja Intuboitu teholla., tajuton. Vasen pupilli suurempi . Pareesi oikealla. Ei reagoi puheeseen. Kipuun kyllä vasemmanpuoleisia raajojaan heilutellen Angiografiaan. Angiossa todetaan selvä tempofrontaalinen kohtuusio vasemmalla, myöhemässä kompressiokuvassa saa vaikutelman siitä, että hematooma-kontuusio olisi lisääntynyt. Vaikean aivokontuusion takia ainakin painemittaus indisoitu. Onko etenevä hematooma vai puhdas ödeemi. Potilaalla lisäksi leukamurtuma.

Potilas saa mannitolia ja on kontrolloidussa hengityksessä. Aloitamme vasemman etusarven punktion, suoraan ensipistolla katetri paikalleen, ei mene kuitenkaan uittamalla etemmäksi, fiksoidaan myöhempää mittausta varten paikalleen.

Vasen Busch tyyppinen ihoviilto, luupala avattiin kahden porareijän kautta temporaalisena kielekkeenä. Duura sinervä, ja kun se avattiin kanta mediaalisena kielekkeenä, jossa likvoria verta paineella. Aivot olivat siistin näköiset...

Potilas edelleen teholle.

Extuboitu illalla, kuitenkin illan kuluessa toiminnantaso ei merkittävästi nousut, ei vastaa, nukahtelee.

Intuboidaan uudelleen. Huomenna leukojen fiksaatio.

A Hard Day's Night kiljuttaa. Elämä on mustavalkoista En osaa olla hysteerinen, mutta ihmettelemme Tertun kanssa pitäisikö ruveta. Jos meissä on vaikka jotain vikaa, emmekä osaa eläytyä elokuvaan riittävästi. Olemmeko tunnekuolleita. Emmekö osaa rakastaa. Tuntee! En lopettanut edes urheilua, vaikka rinnat kasvoivat. Luistelukenttä on minun paikkani. Voiko jossain paikassa olla liikaa!?

Kädet lakaisevat jäätä kun taas kierrän kenttää niin matalana kuin ikinä osaan käsi selän takana.

Kaunokin meni. Piruetit ja kuoleva joutsen ovat spesiaalejani. Kuolevassa joutsenessa pitkikset vain ovat kovalla koetuksella kun polvi osuu jäähän. Mutta sitä surtiin vasta huomenna, jos huomista olisi.

Oli. Voimistelu. Joka kevät valmistauduin mestaruuskisoihin. Täytin maaliskuussa 14 vuotta ja kesällä -66 jo suvun kuuluisuus. Saavutimme joukkuevapaaliikevoimistelun SVUL:n Suomenmestaruuden. Olimme täydellisessä iskussa. Notkeita ja sulavaliikkeisiä. Hengityksemme oli joukkueessa yhteinen ja rytmi lähti sielustamme. Tiesimme millaisessa kunnossa olimme ja harjoittelimme etukäteen palkintopalliposeerauksia lehdistöä varten. Urheiluruutu esitti voittoisan ohjelmamme ja sukulaiset istuivat ihmettelemässä television ääressä.

Neljä vuotta myöhemmin Lehtosen sisarukset kuvattiin Turussa pidetyissä Suomenmestaruuskisoissa, ja Minusta povattiin kilpailujen kauneuskuningatarta, ennen kuin olimme edes esittäneet numeroamme.

Emme kovassa sarjassa sijoittuneet A-sarjan yhdistelmässä neljättä sijaa paremmaksi. Noo, kaikenväriset mitalit on jo plakarissa.

Koulu loppui joka kevät aina toukokuun viimeisenä päivänä ja alkoi syyskuun ensimmäisenä. Ja minä tein töitä kesäkuun ensimmäisestä elokuun viimeiseen päivään saakka. Aluksi maanviljelijäenojeni renkinä, jolloin pinaattipellot tulivat enemmän kuin tutuiksi. Opin nopeasti alan niksit. Sadeilmat olivat parhaita



Lehtosen sisarukset, joista etualalla taitelevasta Pirkosta povattiin kisojen kauneuskuningatarta, ovat taidollisesti joukkueen kärkityttöjä. (ts)